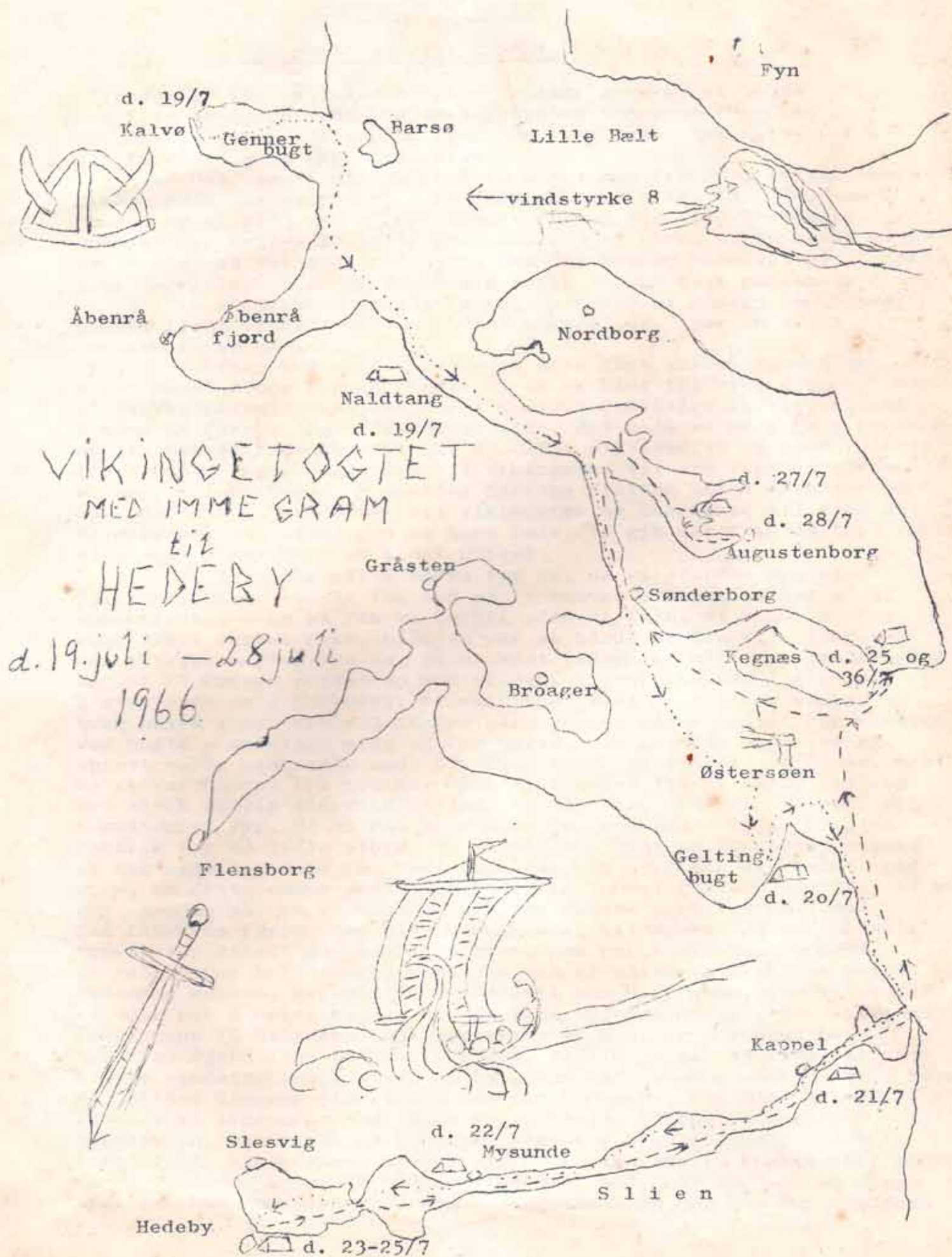

Slem

SOMMERLEJREN 1966.

VIKINGETOGET TIL HEDEBY.

Tirsdag d. 19. juli---den længe ventede dag---- kl. 1300 var alle spejdere mødt ved spejderhytten undtagen Peter og Leo Svendsen, Preben, Holger og Jens, der var taget til Kalvø for at klargøre det gode skib Imme Gram.

Det var varmt, en kraftig blæst kom fra øst, hvilket var mindre godt, da vi så ville få modvind fra Kalvø. Kl. 1330 kom bussen og vi steg ind og fik vinket farvel til alle fremmødte. Humøret var højt--pludselig opdagede Kaj og Lars, at de havde glemt deres pas, så var gode råd dyre, men fik bussen standset på Alsgade, hvor de ringede hjem og fik Nielses far til at tage passene med til Kalvø. Kl. 1445 ankom vi til Kalvø, og efter at bussen var blevet betalt ilede vi ned til Imme Grams ankerplads, hvor en masse mennesker var samlet.

Efter med stort besvær at have fået skibet lastet med vores meget store bagage klædte vi om og blev til vikinger, det var et farvestrålende skue, kapper i mange forskellige farver, blanke hjelme og forskelligt farvede skjolde, det hele virkede helt fremmedartet, men så faktisk godt ud. Kl. 1550 stillede vi op og høvdingen (Carl Otto) sagde nogle ord til vikingerne til ære for den samlede presse. " Imme Grams" bygmester Hartvig Nielsen holdt derefter en manende tale i "kvadform" til vikingerne og overrakte til slut et ravnebanner til høvdingen og hans folk. Vi gik derefter om bord for at starte vores færd ud i det uvisse.

Tilskuerne råbte hurra for os, og vi svarede med et tjikker-likker. ----Vi fik med stort besvær tvunget skibet ud fra ankerpladsen---og så fik vi kærligheden at føle, vi kunne næsten ikke drive skibet frem, blæsten var så hård, at den til tider var ved at tage magten fra os, på et vist tidspunkt måtte vi kaste anker for at få kursen rettet op mod vinden. Vi var inddelt i 4 rolag, 2 styrbords og 2 bagbords, vi skiftede først hver time, senere hver halve time. Efter 2 timers hård roning nåede vi til Nørreskoven ved bugtens nordlige side ud for Barsø, der kastede vi anker og spiset vores medbragte mad. Kl. 1900 roede vi videre mod Barsø, men da vi var kommet fra kysten, blev vi fristet til at sætte sejl og med stærk østlig sidevind sejlede vi mod Als, idet vi styrede mod Augustenhof fyr. Da vi kom ud i åben sø, opdagede vi, at blæsten faktisk var en lille storm, og vi kiggede lidt på hinanden, medens vi tog redningsveste på, hver mand har nok hver for sig tænkt: gad vide, om dette ender godt??? Der var en temmelig stærk afdrift, så vi var spændte på, om vi kunne klare den sidste pynt ved Løjtland før Aabenraa fjord, der blev kommanderet til årerne og medens alle "roede for livet" klarede vi pynten, men roret skrabede bunden, så rebet, der holdt roret knækkede, så vi måtte lade skibet selv bestemme kursen, hvilket mærkværdigvis var den samme, som vi skulle, så uden ror i megen høj sø med en flok hujende drenge, der faktisk ikke kunne få bølgerne høje nok, suste vi i aftendæmringen over Aabenraa fjord lige ind i Als fjord. Vi fik senere at vide, at det blæste vindstryke 8 i stød, og bølgerne var gennemgående 2½ mtr. høje, men skibet klarede sig stolt, der var 4 drenge, der blev søsyge. På et vist tidspunkt sad Hans Kock, Niels, Bjarne og Lars i forstavnen, de fik en sø ind over sig--der blev pludselig tomt i forstavnen. Nogle gange troede vi, at masten skulle knække--til andre tider ventede vi, at få båden fyldt med vand, når der kom en meget stor sø, men Imme Gram red som en æggeskal, og der kom kun sjældent

en sjat vand ind. Kl. 2300 var vi forbi Varnæs Hoved, og da de høje skrænter var forbi, kastede vi anker ved Naldtang og lod skibet glide ind mod stranden, hvor der var en skrap brænding ved bredden. Med nogen besvær fik vi alle mand i land med soveposer.--- Da skibet desværre trak temmelig meget vand, måtte vi have øsevag, og første nat blev det Ørnepatruljen. Drengene lagde sig til at sove rundt om på strandbredden uden at slå telte op, førerne var også for trætte, men de ville dog ikke sove på sten, så de klatrede op ad skrænten, ved hvilken lejlighed Holger faldt "mindst 2 mtr. lodret ned", som følge deraf fik han forskellige smålæsioner. Kl. 2400 lå vi alle i soveposerne, og de fleste faldt hurtig i søvn til bølgernes brusen mod kysten.

ONSDAG d. 20. juli. Det begyndte at regne kl. 330, så vi stod op. Kl. 500 spiste vi morgenmad, gjorde klart skib og startede kl. 600 næste "dagsmarch", vi havde heldet med os, vinden var agten ind lidt sidevind--- efter lidt regn (det havde tordnet i det fjerne hele natten) fik vi dejlig solskin. Vi lå rundt om på skibet og drev, nogle spillede kort, andre bare sov eller fiskede. Inden vi så os for, var vi ud for Arnkilsøre. Kl. 900 drejede vi ind i Alssund. Kl. 945 havde vi rådslagning angående målet for dagens sejlads, og da vinden var os god, besluttede vi at sejle til Tyskland samme dag. Solen skinnede stærkere og stærkere, og det blev bagende varmt, vi strøg med frisk sidevind gennem Alssund, og kl. 1030 var vi ved Verdens Ende--- det sidste stykke måtte vi ro. Kl. 1100 lagde vi til ved Kongebroen, hvor vi blev modtaget af talrige mennesker. Drengene fik lov til at gå i byen i $\frac{1}{2}$ time, medens førerne forrettede forskellige ærinder. Da der i Jydske tidende stod, at vi ville gå gennem broen kl. 1200, så var mange bekymrede forældre kørt til Sønderborg for at overbevise sig om, at der ingen døde og sårede var endnu, så der blev udvekslet nyheder. Da der var brospærring til kl. 1245, spiset vi vores frokost, hvortil vi fik $\frac{1}{2}$ liter mælk hver. Kl. 1230 vinkede vi farvel til forældre, tilskuere, journalister og pressefotografer og roede hen mod broen. I det øjeblik broen gik op, hejste vi sejlet og ved hjælp af årerne strøg vi gennem broen, der langt om længe var blevet lukket op for os og andre sejlere--- og inden vi så os for, strøg vi ud af havnen fulgt af folks ønsker om en god tur. Da vi var kommet forbi søbadeanstalten, friskede det gevaldig op, og bølgerne blev større og større. Da kl. var 1400 lå vi allerede på et åunkt mellem Skeldekobbel og Hørup Hav, og snart fortøiede Sønderborg sig i det fjerne. Da vi lå langt ude, kom der pludselig en tysk ministryger eller lignende brusende hen mod os, den troede nok, at vi var i havsnød, den kredsede flere gange rundt om os--mødet mellem 2 modsætninger. Da vi var ca. ved Kalkgrundens fyr var vejret og søen blevet temmelig voldsom, ca. vindstyrke 7, så vi kunne ikke tvinge skibet længere af samme kurs, vi drev langsomt men sikkert ind mod Gelting bugt. Vi besluttede da at opgive at nå rundt om Angels nordspids, og i stedet satte vi kursen mod en lille skov. Stedet, hvor vi landede, hed Gammellyck. Vi fik hurtigt rejst teltene, middagsmaden, der bestod af medisterpøle, kartofler og kærnemælkskoldskål blev lavet og foræret, og så gik vi til køjs. Tordenen havde længe rumlet i det fjerne, og kl. 2130 var tordenen over os, det lynede og tordnede, regnen skyllede ned. Hist og her kunne et telt ikke holde vandet ude, så der vankede nogle våde soveposer.

TORSdag d. 21. juli. Over halvdelen af turen var gennemført på 2 dage. Kl. 430 blev vi purret ud af øseholdet (Hjortene), morgenmaden blev uddelt og i løbet af 2 timer blev lejren brudt og skibet lastet, vi begyndte at ro mod øst langs kysten, vejret var næsten stille, engang imellem tittede solen frem, temperaturen var behagelig.

Vi roede hen over Kalkgrunden, hvor der var en pragtfuld sandbund med ca. 1. mtr. vand. Da vi var kommet ca. 2 km. ud fra kysten, satte vi sejl, men vinde var ikke stærk nok, så vi måtte hjælpe til med årerne, men kursen var da rettet mod Sliens munding. Efter nogle timers ret ensformig roning nåede vi ud for Sliens munding, hvor vi kastede anker kl. 1200--var ude og bade ved en dejlig strand. Inden vi så os for, var vi omringet af flere hundrede fotograferende turister, som vi næsten ikke kunne være i fred for. Vi spiste vores frokost hurtigst mulig og roede mod indsejlingen, kort før denne blev vi modtaget af "Hafenpolizei", der gennem højttaler sagde "velkommen til Slien og god rejse til Slesvig. Da vi var kommet et lille stykke ind ad Slien, brød der et grufuldt tordenvejr løs, regntøjet kom meget hurtig på. Efter tordenen drejede vinden mod S.V. og vi fik modvind. Efter 3 timers slidsom roning kom vi til skov, der lå ved en lille by Kobberby, ca. 30 min. gang til Kappel. Der fandt vi en ganske god lejrplads, troede vi--for der var temmelig ujævnt og fugtigt. Kl. 2030 var de første patruljer færdige med middagsmaden, som bestod af hakkebøf, saftsuppe med svedsker, alle var enige om, at det var en super, super middag. Men vi var jo også drønende sultne. Så gik vi alle til Kappel for at slikke og førerne for at få en en. . . el.

Forøvrigt blev vi her kontaktet af Dansk Mejerikontor i Tyskland, som ville have os til Hamborg d. 23. august.

FREDAG d. 22. juli. Vi stod op kl. 630 Det var det skønneste vejr. Stifinder og Falke havde haft øsevagten, hvor 67 havde gjort sig bemærket ved for højt humør. Vi fik hurtigt noget morgenmad, teltene blev brudt ned og skibet lastet. Kl. 730 startede vi for en dejlig vind agten ind mod Kappel, hvor vi kl. 830. Vi måtte vente lidt, før broen gik op, så kl. 920 kunne vi først lægge til kaj. Alle for ind i byen for at solde, alle voksne gik hen for at bestille transitvarer til latterlig små priser. Vi fik frisk vand om bord, drengene indladede et større parti slik og sodavand. Så gik det med frisk medvind mod Mysunde--- vi nød det om bord, næsten alle sad med nøgen overkrop og nød solen, der faktisk varmede meget. Det gik strygende ind ad Slien--landskabet var meget smukt afvekslende med marker og skov, kunne godt minde lidt om Alssund. Kl. 1230 begyndte vi at spise frokost, det skete patruljevis om bord. Efter en lang seljlads, hvor vi roede meget af det sidste stykke vej, kom vi til Mysunde, hvor vi gik i land på en lejrplads, der tilhører det danske mindretal. Det var en ganske glimrende lejrplads i en gammel grusgrav, gemt godt af vejen for alle folk. Grusgraven lå på den nordlige bred ca. 200 mtr. fra Mysunde kro. Vi fik hurtigt rejst teltene og lavet middagsmad (frikadeller og saftsuppe). Efter et ganske kort lejrbrål, hvor vi øvede os i sketches, gik de fleste i seng. Ved Mysunde var der meget smukt, sundet var kun ca. 100 mtr. bredt, og vandet var meget dybt.

LØRDAG d. 23. juli. Vi stod op kl. 600. Vi skulle have været oppe kl. 400, men øseholdet (Panter) havde glemt at vække os, så vi fik travlt med at pakke. Vi kunne først få mælk kl. 700. Ved samme lejlighed købtes 1 rundstykke pr. mand. Efter at have roet i et par timer, kastede vi anker ca. $\frac{1}{2}$ vejs til Slesvig. Der spiste vi vores morgenmad. Vi havde direkte modvind, så vi måtte ro hele vejen, det var drøjt, for det blæste temmelig godt. Nogle gange gik vi på grund, da vandet var meget lavt udenfor sejlrenden. Med hensyn til roning, så var det ubetinget 1. og 2. rohold, der roede bedst, men der var også de fleste store "drenge". Vi måtte til stadighed øse båden, og der var 67 den flinkeste. Da vi lå et lille stykke fra Hedeby, prøvede vi at hejse sejlet, men vinden var helt umulig, så vi måtte også ro

det sidste lille stykke. Kl. 1100 gjorde vi landgang, kun en time forsinket. Vi skulle slå lejr ved Hedeby Kro på en eng, der tilhørte Frk. Thams fra kroen. Vi fik en begejstret modtagelse af allerede ankomne forældre og folk fra campingpladsen samt den stedlige befolkning. I løbet af kort tid vi skibet tømt for al bagage, teltene blev stillet op, vi spiste en hastig frokost og gik i gang med at klargøre skibet, det blev spulet og rengjort efter alle kunstens regler. Derefter klædte vi om i vikingedragterne og gik om bord i Imme Gram. Vi havde et farligt besvær med at komme ud fra land og få skuden rettet op med kursen mod Slesvig. Det tyske fjernsyn var ude i en motorbåd og filme os, og da vi efterhånden var temmelig forsinket, bad vi dem om at slæbe os ind til Gottorp Slot. Medens vi blev slæbt, blev vi filmet, vi skulle bl.a. smide ankeret ud og hale det op flere gange. Kl. 1550 hejste vi sejlet og stævnedes med en fin vind agten ind mod landgangsbroen ved Strandhalle, hvor der var samlet en tusindtallig skare af mennesker. Vi kom godt til broen og fik skibet lagt på plads, og præcis kl. 1600. blev vi råbt an af Slesvigs turistchef Dr. Christiansen: Hvad vil de tapre krigere, spurgte han. Hvor kommer I fra?-- Vi kommer fra Augustenborg i Danevang. Vi er 40 gæve vikinger, råbte høvdingen tilbage. Kommer I med fred eller ufred???-- Vi kommer med ufred, og vi brænder hele byen af, hvis vi ikke får løsepenge..... Med høje råb sprang vi så i land, hvorefter vi gik i procession gennem byen med Friedrichsberger Musikzug i spidsen ad byens hovedgade til rådhuset, hvor vi blev ført ind i Stendersalen, kendt fra 1842, der blev så forhandlet videre. Høvdingen sagde, at vikingerne ville erobre hele byen, hvis vi ingen løsepenge får. Vil I redde jeres liv, skal I betale straks-- og det skal være så mange, som I har.---Dertil svarede borgmester Dr. Werner Kugler: lad os nu først forhandle. Vi vil have fred. I skal få penge. Vi vil bevare vores dejlige by, men vi er fattige, så I må nøjes med lidt. Og så overrakte borgmester Kugler os en pose med penge (chokoladepenge), til gengæld fik Slesvig by en smuk Emil Ruge Sønderjyllandsvase fra Augustenborg By. Så kastede vi os over bordets glæder, der bestod af småkager og æblemost. Fra rådhuset gik turen tilbage til Imme Gram, hvorefter vi roede et stykke ud på Slien, for vi skulle modtages igen ved Hedeby. Medens vi lå der, tog vi en sød ung pige til fange fra en anden båd, hun blev bastet og bundet. Kl. 1830 gjorde vi landgang ved Hedeby, hvor vi blev budt velkommen af Amtmand Jürgen Asmussen, som holdt en meget fin tale til os om den historiske baggrund for vores tur til Hedeby. På det sted, hvor vi blev modtaget, havde Ansgar døbt de første danskere. Efter den officielle del var forbi, blev vi spejdere igen og gik i gang med middagsmaden og kl. 2000 var vi klar til vores store lejr-bålsaften. Der var kommet flere hundrede gæster til lejrbalet, og vi prøvede efter fattig evne at få en morsom underholdning frem, og det lykkedes vist også. Vejret var stille og lunt, så folk kunne rigtig sidde på stole og bænke og nyde den smukke aften. Før lejrbalet sluttede blev Jørgen Jørgensen fremhævet som en uvurderlig hjælp til vores tur, han havde gjort alt for os, og vi havde grund til at takke ham mange gange. Han fik overrakt en lille erindringsgave, et lille tinfad med klokketårnet indgraveret.

Efter en meget begivenhedsrig dag og ikke mindst meget trættende dag gik vi alle til ro og kl. ca. 2300 sov vi alle så fast, at vi ikke bemærkede, at vores stander og rav banner blev "hugget" fra os, og vi havde for en gangs skyld ingen øsevagt.

SØNDAG d. 24. juli. Med stort besvær åbnede vi øjnene næste morgen kl. ca. 700. For en gangs skyld nød vi morgenmaden i fred og ro. Vi skulle være ved Gottorp slot kl. 1000, så vi startede i Imme Gram

med en hel del gæster om bord, vi lod gæsterne ro, de ville så gerne, og de fik også nået at få vabler både her og der. Da vi var kommet i land, overtog Jørgen Jørgensen ledelsen og førte os ind på Gottorp Slot, hvor han på en meget levende måde foreviste os nogle af de mest interessante samlinger, det var selvfølgelig vikingetiden og historien om Hedeby, der vakte mest opmærksomhed. Vi ^{også} forevist Nydambåden, der var ca. 300 år ældre end Imme Grams forbillede Ladbyskibet. Nydambåden var kun et roskib, og det er faktisk svært at forestille sig, at vores forfædre i sådanne skibe har roet til Frankrig og England.

Da vi var kommet hjem fra formiddagens museumsbesøg lavede vi middagsmad--- kødfulde ben, en rigtig vikingeret, drengene blev fotograferet mange gange, medens de spiste benene.

Kl. 1600 startede vi i bus til Dannevirke, igen under ledelse af Jørgen Jørgensen, som tilsyneladende er fyldt til randen med viden om Dannevirke og dets historie. Vi besøgte forskellige steder af volden, Valdemarsmuren fik vi nøje kendskab til, vi var alle imponeret af det kæmpemæssige bygningsværk, som Dannevirke er.

Efter aftenmaden blev der spillet golf på Minnigolfbanen efter alle kunstens regler, og så sluttede vi søndagens oplevelser med et lejrbrøl, der igen havde samlet mange gæster.

MANDAG, d. 25. juli Vi stod op kl. 600 og var færdige med at spise kl. 700. Vejret var overskyet. Efter at have pakket sammen og lastet skibet, gik ind og så Hedeby kirke, der var fra ca. år 1100. Krigergravene på kirkegården blev også nøje studeret. Derefter gik vi ud til udgravningsfelterne, hvor en gammel spejder fra Sønderborg, der arbejdede med udgravningen, fortalte hvordan en sådan udgravning foregik, og vi fik selv lov til at rode efter potteskår og lignende. Kl. 1140 hejste vi sejlet og forlod Hedeby. Et stykke ude kom vi på slæb med en båd fra Slesvig. Den slæbte os i løbet af 2 timer til Kappel, hvor vi fik transitvarer om bord.

Kl. 1500 gik vi gennem broen og hejste sejlet og for en frisk sydvestlig vind sejlede vi i løbet af en time (15 km) til Slimundingen. Da vi kom udenfor havnen, fik vi vinden tværs agten ind, det var vindstyrke omkring 5, så det gik med speederen i bund mod nord ca. 1000 mtr. fra kysten. Alle drengene fik redningsvesten på, vinden friskede mere og mere op, og vi fik større og større fart på, alle syntes, at det var mægtig sjovt, selv om skumsprøjtet stod os om ørerne, men vi tog bare regntøjet på. Desværre begyndte vinden lige før Kalkgrunden at dreje mod vest, så vi havde temmelig stor afdrift mod øst, så vi kunne ikke holde kursen vest om Kalkgrundens fyr, og vi kunne heller ikke komme tilbage til den tyske kyst---efter en kort rådsslagning blev vi (førerne) enige om at prøve på at nå Haakons Camping, men vi indså til sidst, at det ikke kunne lade sig gøre, da blæsten blev stærkere og mere vestlig, vi satte kursen mod Campingpladsen ved Drejet og landede fint kl. 1900 midtvejs mellem Skovmosen og Drejet. Der fik vi hurtigt slået lejr og lavet middagsmad, forloren Skildpadde og hønsekødssuppe. Som sædvanlig blev vi modtaget af en masse turister og af egnens befolkning. Kl. 2200 havde de sidste fået deres middagsmad og alle gik til køjs for at få en tiltrængt søvn.

TIRSDAG d. 26. juli. I løbet af natten regnede det en del. Vi stod op kl. 700, vejret var blevet køligt og grimt, det blæste ikke ret meget, så vi ville ro til Sønderskoven---men da vi langt om længe startede kl. 1100 var det blæst op, og det var os ikke muligt at komme længere end til Kegnæs fyr, der blev blæsten og bølgerne så voldsomme, at vi måtte vende om og gik for sejl til udgangsstedet, eller rettere sagt 100 mtr. længere mod vest, der var vi kl. 1200.

-----Jeg har for resten glemt at fortælle, at turen i går fra den tyske kyst til den danske kyst tog ca. 60 min-----

Vi lavede middagsmad gullasch og suppe---midt under middagsforberedelserne kom fjernsynet (Aktuelt) og optog nogle billeder af dette. Senere optog fjernsynet, hvor vi kom sejlen og sprang i land. Det var imidlertid blevet fint solskinsvejr, så alle fik fri til kl. 1800. Om aftenen spiste Panterpatruljen aftenmad hos Bolvig Hansen på Drejby Camping og nogle spiste hos Kochs i Skovmosen. Vi andre fik nogle klemmer og noget vand. Fedtemad med puddersukker (også kaldet hudderpukker), salamipølse og marmelade var det mest foretrukne til aftenmaden.

Kl. 2000 gik vi alle på Cafeteriet på Campingpladsen for at se Aktuelt, hvor vores landgang på Als skulle komme, så alle var inde og få en pølse eller sodavand på det tidspunkt. Vi fik også os selv at se, først kom vi sejlen, derefter så vi billeder af landgangen, middagsmadslavning, spisning og opvask, det hele varede ca. $\frac{1}{2}$ minut.---Slagter Holger Christiansen kom med pølser til hele flokken, så der blev hygget omkring et bål hvorpå pølserne blev kogt i en gryde. Kl. ca. 2130 gik de fleste til køjs under underlag, ponsjoer og regnfrakker, for vi skulle tidlig op næste morgen.

ONSDAG d. 27. juli. Vi stod tidlig op, klokken var kun 400 og kl. 500 roede vi af sted i jævn modvind. Det var meningen, at Håkons motorbåd skulle have hjulpet os af sted, men motoren gik i stå i løbet af nogle få minutter, så vi forsatte, medens Leif og Holger roede i land for at prøve på at rense tændrørerne. Kl. ca. 615 var vi ud for Kegnæs Fyr. 3 og 4 rohold havde roet fra starten, og da det faktisk ikke var deres tur til at ro, skiftede vi rohold. Ca. 3 km vest for Kegnæs Fyr kom toldbåden Valdemar, tolderne tilbød at trække os til Sønderskoven, hvilket vi selvfølgelig sagde tak til. Medens vi blev slæbt, spiste vi vores morgenmad i højt humør, og vi var kun lige blevet færdige med morgenmaden kl. 815, da var vi ved Sønderskoven, og vi sagde tak til tolderne.

Hans Jørgen Holst var på det tidspunkt blevet tørstig og forlangte en vanddunk kastet hen, hvilket han fik. Han fik åbnet for dunken og begyndte at drikke, da han opdagede, at det var petroleum, og han fik det hurtigt spyttet ud, hvorefter han tændte sig en cigaret for at få petroleumssmagen væk.

Det gik for svag vind mod Sønderborg Havn. Kl. 855 satte vi broflaget, og kl. 915 strøg vi gennem broen med en fin fart og forsatte langsomt men sikkert op ad Alssund.

De fleste lå og sov under ponsjoer og regnfrakker, der kom også en lille byge, men vi sov bare videre. Selv om det gik meget langsomt, så var der slet ingen, der havde lyst til at ro, jo der var en mand, Steen Weile sad helt alene og roede et langt stykke vej, han var ikke søvnig. Kl. ca. 1100 var vi i Sotrupskov, hvor vi gik i land og spiste frokost, hvortil troppen gav en æblemost.

Kl. 1300 forsatte vi sejlladsen mod Augustenborg Fjord, men vi var lige kommet så langt, at vi skulle til at dreje mod øst ind i fjorden, da et fantastisk tordenvejr trak op--- vi var igen så usandsynlig heldige at få lift med en lille fiskekutter, der trak os gennem uvejret, det var lidt af et skybrud, vi sad og krøb sammen og prøvede på at holde os nogenlunde tørre, men det kunne ikke undgås at mange blev våde og endnu flere soveposer fik en sjat vand, men der var ingen, der tabte humøret af den grund. Kl. 1500 var vi ud for Blokhytten, og det holdt op med at regne.

Vi fik i løbet af en time telte rejst og al bagage bragt op til Blokhytten, og snart brændte der 5 bål og middagsmaden blev lavet--- igen gullasch og kørnemælkskoldskål--- både øv og ah.

Da kl. var 2000 gik de første patruljer til køjs, kun nogle personer fra Panterpatruljen sad oppe og underholdt Birgitte, hun havde forøvrigt været med fra Kegnæs.

Førerne sad inde i Blokhytten og havde en hyggelig og sangrig aften, de gik først til køjs kl. 2400.

TORS DAG d. 28. juli. Vi sov længere end sædvanlig. Kl. var 830, da vi stod op, det var Ørnepatruljen, der var stået først op og ved deres snak vækkedes førerne. Skovmændene var bevidstløse, så de var meget svære at få op. Kun Svendsen og Carl Otto var ude og bade. Kl. 1000 var vi færdige med morgenmaden, der vankede hele 2 rundstykker til hver. Midt under morgenkaffen arriverede Tolder Nielsen og Erling Petersen for at kontrollere os toldmæssigt set, og vi fik at vide, at vi skulle være lagt ind ved toldboden i Sønderborg, hvilket vi ikke havde gjort, men vi fik ham dog formildet, og de nødvendige papirer blev udfærdiget.

Skovmændene og førerne gik ned til skibet og ordnede rigningen, båden blev spulet og rengjort efter alle kunstens regler. Så klædte vi om i vikingetøjet, og kl. 1730 gik vi om bord, Imme Gram var svær at få ud, da det var blevet lavvandet, så den sad fast med forstavnen. Der blæste en frisk brise fra S.V., så vi blev nødt til at ro båden ud for spidsen af Økobbel, men vi havde knapt hejst sejlet, før vinden blev svagere, efter kort tid døde vinden helt væk, og vi blev nødt til at ro for at være i havnen på det fastsatte tidspunkt. Da vi var ud for Kongebroen, var kl. 1820, så der var ikke andet at gøre end at ro til--- og mærkverdig nok, så præsterede vi en meget fin roning med mange åretag i minuttet--- allerede på den afstand kunne vi se, at der var mange mennesker, hele dæmningen var tæt besat med biler, ifølge politiets opgørelse var der over 600 fremmede biler i Augustenborg. Da vi kom ind i havnen, så vi, at der var pyntet og sat flag op. Da vi lå stille ved kajen, råbte høvdingen for Augustenborg Jørgen den Lange: "Hvem kommer der." Skibets høvding svarede: Her kommer Carl den Stedige med hele sin vikingeflok på 40 mand. Vi har været på togt i mange år sydpå og vundet megen hæder og sølv. Nu kommer vi atter hjem og vil høre, om vi er velkomne? Borgmesteren sagde derefter bl.a.: Der har været en solid historisk baggrund for dette togt. Det har været en uforglemmelig oplevelse for jer. Sammenholdet og kammeratskabet er blevet underbygget. Og I har repræsenteret jeres by og land på en smuk måde. Rigtig hjertelig velkommen hjem. ---I sin svartale sagde Carl Otto bl.a.: Vi er nu kommet godt hjem. Det har til tider været hårdt arbejde, men også mange glæder. Tak for den vidunderlige modtagelse, vi har fået overalt. Til sine vikinger sagde han: I har været en flok små mandfolk. Endvidere sagde han tak til sine førerkammerater: Turen kunne ikke gennemføres uden gode hjælpere, og dem har jeg aldrig savnet. Tak for det kammerater. Derefter fik smedemester P. Sandholdt, W. Frank og R. Hoffner overrakt en model af Skarrestenen som tak for deres hjælp med forberedelserne til togtet. Turistforeningens formand E. Andersen sagde: I har med jeres togt udbredt kendskabet til Augustenborg vidt omkring. Det har I gjort godt, og det skal I have tak for. Fra Slesvig var blandt andre mødt dr. Christiansen og rådmand Herbert Nonnsen, der overrakte os en dejlig bog om det gamle Hedeby. Walther Frank takkede for gaven og roste vikingerne, fordi de havde været med til at føje et lille stykke til Augustenborg bys historie. A. Pallesen sagde også et par pæne ord til os. Til slut fik vi af Herman Boyke, Slesvig overrakt vores forsvundne standere. Sådan lidt ved siden af fik vi en meget smuk sølvpokal fra borgmesteren i Hedeby, den blev vi meget glad for. Langt om længe kunne vi træde af fra vikingetogtet, og snart spredtes en række trætte, snavsede, langhårede og lanskæggede vikinger sig over byen og omegnen for at komme hjem og få noget at spise og ikke mindst for en gangs skyld at blive grundigt vaskede.

Senere på aftenen mødte de fleste vikinger op i Kornimportens store pakhus, alle var de i deres fineste civile tøj, for der var nemlig stor fest med dans til 2 orkestre, og med denne festlige afslutning var det uigenkaldeligt forbi med en tur, som vi alle kunne se tilbage til med stor glæde.

Med på turen var følgende: Carl Otto Larsen, Jens Kristensen, Preben Tang, Leo Svendsen, Holger Hansen, Hans Jørgen Holst, Aage Nielsen, Erwin Jensen, Flemming Juncker, Bjarne Sørensen, Kaj Elley, Helge Kallesøe--alle førere og skovmænd. Fra Hjortepatruljen var følgende med: Hans Kock, Mogens Christensen, Niels Nielsen, Jens Tue Jensen, Leif Hansen, John Christiansen, Finn Jørgensen kom med fra Slesvig.

Fra Ørnepatruljen var følgende med: Peter Larsen, Poul Petersen, Peter Svendsen, Jens Chr. Nissen, Steen Weile, Torben Heidtmann, Ole Swebs, Svend Kock.

Fra Sifinderpatruljen var følgende med: Bent Jørn Jacobsen, Egon Fogt og Poul Erik Meier.

Fra Panterpatruljen var følgende med: Lars Bolvig Hansen, Jens Sørensen, Asger la Cour Møller, Hans J. Leonhard, Kaj Jensen og Gunnar Petersen.

Fra Falkepatruljen var følgende med: Arthur Pekruhn, Helge Madsen, Jens Bjerg Jensen, Christian Christiansen.

Postbud Bent Sørensen, der som spejderfar havde hjulpet til i flere måneder var med på udturen, da der på grund af sygdom var plads til en mand. Vi siger Bent tak for hjælpen.

På hjemturen fra Kegnæs fik Birgitte Larsen lov af drengene til at sejle med til Blokhytten.

Vikingetogtet til Hedeby var ikke blevet en mulighed, såfremt vi ikke havde mødt en enestående velvilje og støtte fra mange sider, og jeg vil her tillade mig at fremhæve følgende personer og virksomheder:

Smedemester Peter Sandholdt, i hvis smedie vi har smedet alle vores sværd.

Blikkeslagermester W. Frank: I hvis værksted vi har lavet skjolde sværdskeder og hjelme.

Jens Marcussen, Osbæk; Der lagde alt andet til side for i en fart at skære træet til sværdskederne, og desuden har Jens Marcussen smalfilmet os gennem hele turen, når vi var ved land.

Augustenborg skole: Vi fik stillet sløjdløkkale til rådighed, hvor vi fremstillede skibskister.

R. Hoffner, Trælsten: Vi fik foræret alt træet til kisterne af Trælsten.

Stærks fabrikker A/S, Sdb.: Der fik vi til en meget lav pris træ og kantbesalg til skjoldene.

A/S Kornimporten i Augustenborg: Til transporten af vores skibskister og andet materiel lånte vi en lastbil ved Kornimporten.

Dr. Christiansen og Jørgen Jørgensen, Slesvig skylder vi også stor tak for arrangementet i Slesvig. Deres hjælp kunne vi slet ikke undvære.

Hartvig Nielsen, Enderupskov: Hvis han ikke havde bygget skibet, så var vi slet ikke kommet på turen.

Turistforeningerne i Slesvig og Augustenborg var straks med på spøgen, og gjorde deres til, at hele turen kom op i et højere plan.

Augustenborg byråd og Slesvigs Byråd var straks parate til ofre noget af den knapt afmålte tid på vores tur.

Augustenborg, den 5. nov. 1966. Carl Otto Larsen